

stedelijke architectuur. De groote traphal van den nieuwen Raadhuisvleugel zal door Prof. R. N. Roland Holst van gebrand glazen vensters worden voorzien, maar in afwachting dat dit gebeurt heeft de heer A. van Zeegen de opdracht ontvangen, het kleinere trappenhuis, dat men direct bij den gracht-ingang tegenover zich vindt, door schilderingen te verluchten.

Ik zeg te verluchten; verlichten wordt het uit den aard van de zaak bij glasbeschildering nooit; — waar echter, zooals men mij zeide, een bijzondere vrees voor halve duisternissen, die bij de Afd. Gebouwen ontstaan is, tot het gebruiken van zooveel mogelijk lichte verven noopt, daar zijn den kunstenaar de handen wel erg gebonden: zijn vrije beschildering der venstervakken (géén glas in lood) vraagt de spelingen van een clair-obscur, en is natuurlijk eenigszins tot magerte gedoemd, als bijna niets van de lichtheid der traphallen mag worden opgeofferd.

De heer van Zeegen werkt met een glaslakverf, waarmede hij, zooals mij verteld werd, ook reeds ovale en vierkante stukken in gelijst glas beschildert in fantastische vormen — aquarium- en andere gevallen —, die men dan voor de huiskamerramen hangt, gelijk onze gelukkige voorouders, de slotheeren, het hunne gebrand glazen familie-wapens deden. Hoe dit precies zij, de schilder begint steeds, op welk glas hij ook werkt, met op de te verluchten ruiten een dun-gele lakverf aan te brengen, waaroverheen hij dan later zijn voorstellingen penseelt.

De waarde van het werk zelf van den heer van Zeegen is welbekend. Zijn schilderingen, ontleend aan alle natuurvormen, gaan zich graag aan grilligheid te buiten. Als het daarbij aan iets schort, dan is het naar mijn meening meest aan den samenhang tusschen de afzonderlijke voorstellingen, en aan een zekere vitaliteit, maar elk op zich kunnen die voorstellingen boeien door fijne nuanceeringen en treffende kleurverhoogingen. Zeer mooi schittert soms te midden der zoete weifelachtigheden een sterk purper of zeeanemoon-rood.

Van de (vertikaal veel keer doorbroken) venstervlakken van vijf bij zes meter, die, terzijde der vijf steenen trappen van de vijf étages, op de binnenplaats uitzicht geven, zijn thans twee bijna gereed ten opzichte dezer beschildering.

De heer van Zeegen was er nog aan bezig. Op een trapleer staande schuurde hij met puimsteen de te veel naar voren komende dikten weg, om de kwade overgangen te doen verdwijnen. En met eenige voldoening verklaarde hij, dat zeep noch soda vat hebben op zijn glaslakverf, die slechts kan worden uitgebrand door sterkere specie.

Oct. '27.

V. D. E.